

SZENTESI LAP.

VEGYESTARTALMU HETILAP.

<p>Elap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzküldemények a kiadóhivatalhoz intézendők.</p> <p>Előfizetési árak:</p> <p>Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt. Negyed évre 1 frt.</p>	<p>HIRDETÉSI ÁRAK:</p> <p>A három hasábra terjedő petítorért egyszeri hirdetésnél 18 kr., a két hasábosért 12 kr., egy hasábosért 6 kr. számítottatik.</p> <p>Bélyegdíj minden egyes beíratástól 30 kr.</p>	<p>Megjelen e lap hetenkint vasárnap egy iven.</p> <p>A „Nyíltér”-ben a háromhasábos petítor igtatási díja 15 kr. o. é.</p>
--	--	---

Ismét a vasut.

Ismét! — S miért nem? Egy évig pihent ez ügyünk reményvesztetten, miért ne hozzuk fel egy párszor, midőn napi rendre került.

Az e léten tartott városi közgyűlésre betérjésé jelentését vasuti bizottságunk, nem ugyan működéséről; hanem arról, hogy hírt vette, miszerint az osztrák-magyar állam vasutársaság hajlandó volna Félégyházától Csongrád és Szentesen át Orosházáig terjedő pálya kiépítésére, ha Szentes városa azon fényes ajánlatokat, melyeket a Vásárhelytől kezdve Szentesen és K.-Szt.-Mártonon át Szajolig terjedő vonal érdekében az egykori Szeghő-Fornet-féle consortiumnak (?) tett s majd később Kerápolyi, volt minster ur javaslatára a magyar kormánynak tenni hajlandó volt, az említett társulatnak felajánlaná.

A vasuti bizottság azon tudatban, hogy a Félégyháza-Orosháza vonalt illetőleg felhatalmazva nincs, a közgyűlés intézkedését kérte; — az intézkedés meg is történt; ennyiből áll: tudakozódó levél intézendő az osztrák állam vasutársaság igazgatóságához, mi a való a dologban.

Egészen rendén van; így követeli azt a Bachkorszaktól örökölt burocratismus.

Mult év május havában, midőn az a Vásárhelytől indulandó vonal, H.-M.-Vásárhely fukarkodó makacosságán és a vonal mentében fekvő nagy birtokok gazdáinak részvétlenségén teljesen mozdonytörést (ad formam hajótörés) szen-

vedett, azzal bocsátá a bizottság végnyugalomra ez ügyet; hogy már most az osztrák állam vasutársulatnál fog tudakozódni; mert hiszen a jelenleg lábra kapott hír akkor is keringett már. Van ennek nyoma a bizottság jegyzőkönyveiben — Ime most, több mint egy év multán, ki-sütötte a bizottság, hogy a Félégyháza—Orosháza vonalra vonatkozó felhatalmazása nincs; nem is tudakozódhatik újabb utasítás nélkül. —

Mi egészen másként esett volna ki a jelentés, ha a bizottság a már három hét előtt vett értesítésre azonnai az illető igazgatóságához fordul; előterjeszti ennek szentes városnak ajánlatait, (melyek felől a közgyűlés már kimondotta, hogy bárkinek is megadni hajlandó, ki városunkat vasutal boldogítja); ugyanakkor Csongráddal is érintkezésbe teszi magát; sőt Félégyháza és Orosházával is (hisz érdekelt felek leendnek) és így minden honnan nyert biztos értesüléseket terjeszt a közgyűlés elé további intézkedés végett?

Nem hiszszük, hogy a vasuti bizottságot ez eljárás miatt megdorgálták volna.

De ha már ugy cselekedett, hogy a burocratismus is megmentve legyen, ám jó; csak most tenné már meg a többit; legalább a jó csongrádiakat keresné meg, hogy csatlakozzanak az ő működéséhez, ha ugyan működni akar; talán csak meg van győződve arról, hogy az a vasuti igazgatóság egészen más szemmel tekintené az ügyet ha Csongrád és Szentes vá-

rosok egyesülten fordulának hozzá; ha a mind a két város által hozandó áldozatok nagyságáról és mennyiségéről értesítették; ha a csongrádiak által már eddigelé tett előmunkálatok és tervek bemutatnának neki; mint ha egy egyszerű tudakozódó levéllel kerestetik meg.

Szentesre nézve életkérdés, hogy vasutja legyen, bármelyik irányban is vezetnék az a szóban forgó kettő közül; azt sem kérjük ki építi? csak építse; Csongrád buzog az Orosháza-Félégyháza vonalért, mert hogy más felől kaphasson, kilátása nincs; a Félégyháza mellett elvonuló délkeleti pályára nézve szintén csaknem életkérdés e vonal létrehozatala: hol annyi érdek találkozik, hamarabb létesíthető valami; mint ott, hol az illetők nagy hasznot nem remélve az ügyből, közömbösök maradnak; mint történt a vásárhely-szajoli vonal kérdésénél; melyet először is szédelgés pendített meg, s melynek vége azért szakadt, mert Szentes és K.-Szent-Mártonon kívül a többi érdeklettek nem láttak benne nyereséget.

Nem mondjuk ugyan, hogy vérmes reményeink volnának; mult alkalommal, midőn az új örvendetes hírt felemlítettük, a Noe galambjának vékony zöld galyjához hasonlítottuk; de azért kérjük a vasuti bizottságot, hogy lásson utána, s czáfolja meg azt, mit felőle már évek óta rebesgetnek; t. i. hogy a mi bizottságunk nem azért van, hogy Szentesnek legyen vasutja; hanem azért hogy ne legyen.

T Á R C S A.

Az örült nő.

— Egy fehér barát emlékirataiból. —

(H. C. után.)

(Folytatás.)

I I. R É S Z.

1.

Az új felfedezést egyelőre titokban tartani szándékostunk. Hadd utazzék csak Emma a nénével. Időközben kibontakozom a zárda kötelékeiből, s kieszközölöm törvényesítésemet. A végrendeletet Emmánál hagytam; majd Svajczból visszatérést közlendő a dolgot nénekkel, s ha benne netalán aristokratikus gyanu ébredne, az okmány szolgáljon bizonylatul. Serenát a titokba már most beavatni nem láttuk czélszerűnek; el akartunk kerülni minden feltűnést, más felől gyengédségünk sem engedé, hogy atyánk és jöltevőnk elhunytá után alig pár napra már nyilvánossá tegyük egybekelelési szándékunkat, mely míg a szerzettől meg nem szabadultam, valósíthatlan volt. Jól megfontoltunk mindent, vigyázva s körültekintőleg intéztünk el mindent; viszonyaink lassanként alakuljanak át. Emma egyelőre általános örökös marad névleg, én leteszem a szerzetesi öltönyt, birtokba veszem nevémet s örökömet; ekkor azután megkérem annak kezét, kinek gyámtestvéreként tartottak eddig; — így azt, a mi legtitkosabb, legszentebb szerelmünk sugalata volt, hálának s a megboldogult akarata iránti tiszteletnek fogják tekinteni.

A legszebb remények s álmokban ringattuk magunkat; rózsásnak láttuk jövőnket s elfelejtettük multunknak bánatait, keserveit.

Csak egyszer keltett bennem aggodalmat Emma, régi félelmének ébredése által: „Hátha már most” — szölt legvidámabb beszédét félbeszakítva, — „te len-

nél örököse az örületnek? — én örökké reszketni fogok miattad.”

Megfedtem balgatag képzelődése miatt, ő magis mosolygott, midőn lerajzolám neki lelki gyötrelmeit, melyek körülvettek volt, míg a gróf leányának hitte magát, s mostani derűtségét, mióta az ellenkezőről győződött meg.

Néha, néha ugyan aggodalmasan tekintett reám, de nyugott öntartásom, higgadságom, különösen pedig előbbi lehangoltságomat okozta szerelmi bánatomnak új reményeim folytán történt eltűnése teljesen eltávoztatta aggályait.

Még pater Quirin is felkiáltott nagy lelkesedésében, ha derült arczomat látta: „Helyesen van fiam! korán érlelődés férfivá!”

Megállapítottuk, hogy az öreg Izsák, kibem teljesen megbizhattam, fogja postára adni leveleimet, s ugyan ő veendi át az azokra érkező feleleteket. Tartottam pater Quirin beavatkozásától, tudva, hogy semmi fáradságot sem kimélelnd s minden ármányra képes leend, csak hogy engem, czélba veti áldozatát, kit folytonosan az egyház nagy reményű fiának nevezgetett, újabb hálókkaal körülövezzen. — Izsákra bizott levélváltásunk tartalma azonban egyelőre előtte is titok maradt.

Ily megállapodások között vártuk a napot, melyen Emma elutazandó volt; de azért mindketten remegtünk a válás órájától, bár fájdalomunkat a közel viszontlátás boldog reménye enyhíté, s azon tudat, hogy e rövid elválás örök egyesülésünknek elkerülhetetlen feltétele.

A végbucsat komikussá tette Serena az által, hogy a régi kegy és grófi leereszkedés hangján, feljengős szavu figyelmeztetéseket intézett hozzám. Természetesen ő nem tudhatta mennyire változtak a viszonyok. — „Isten veled Izidor!” mondá a többi közt;

„imádkozz érettnék, hogy szerencsés legyen utazásunk; ne feledkezz meg imádban a boldogult grófról, a te jöltevődről sem s foglalj átátosságodba az egész grófi családot. Ezt a háladatosság követeli. Láml te, ki mint szegény árva vetődtél házunkba, most élted végnapjaid biztosítva vagy. Ha valamiben netalán szűkölködnél, bátran fordulhatsz hozzánk, kegyesek leszünk hozzád, miként az a boldogult volt. — Ma utoljára illeted Emmát a bizalmas „te” szóval. Gyöngéje volt a grófnak, hogy egymást testvérek tekintésék, — s főrangu leányát, midőn veled egy sorba állítá, alázatosságra, igénytelenségre akarta szoktatni. Mind ez megváltozott. (Meg ám!) Mindketten felnőtetek s ezental szétválak pályátok; Emma a nagy világba, te Isten hajlékába lépsz. — Botrányt keltene a magas körökben, ha hallanák, hogy egy ifju barát a grófi hölgyet tegezi. — Isten tartson meg Izidor! légy jámbor és szorgalmas.” — Kezét csókra nyújtotta felém.

„Tehát utoljára!” mondám jelentékeny pillantást vetve Emmára, „utoljára „Isten veled testvérem,” utoljára nevezlek testvérnék és te-nék; mire visszatérész tiszteletet parancsoló szentebb névvel üdvözlemlék.”

Emma megértett engem s mosolygott; szemében köny ragyogott; tüzes csókot nyomtam kezére. — A néne intett s a hintó tova robogott az akáczfák között, az ország-ut felé.

Soká álltam ott; meredten tekintetem utánok, míg a hintó fekete pontnak látszott caupán a messze távolban. „Isten veled!” kiálték fel még egyszer, azután a zárdába tértem, teli bátorsággal s jövőmet illető átgondolt tervekkel.

(Folyt. köv.)

A felnőttek oktatása!

(Folytatás.)

Nagy Széchényi még 1825. évben eképp nyilatkozott teljőnk: „A magyarnépnek nincs csekélyebb hivatása, mint képviselni ázsiai bölcsőjében rejtező, eddig sehoh ki nem fejtett, sehoh érettségre nem virult sajátságait; sajátságait egy nép törzsfajának, mely bizonyosan annyi különöst és nemest rejt magában, mint az emberi nem akármely lékes, erős családja. — Az emberiségnek egy nemzetet megtartani, sajátságait, mint erekljét megőrizni és szeplőtlen minőt kifejteni; nemesíteni erőit, érényeit, s így egészen új, eddig nem ismert alakban kiképezve, végződjához az emberiség feldicsőítéséhez vezetni ez a feladat. — Hivatásunk nem csekélyebb, mint a világot egy új nemzettel gazdagítani meg.“

Ime! mind ez már 50 év előtt megvolt írva; nem tagadhatni, hogy az akkori állapotokhoz képest haladtunk; de hogy azt mondhatnók betöltöttük feladatunkat, attól ugyan még nagyon is messze vagyunk. — A népnevelés fölötti merő sopánkodásokkal ugyan nem mozdítjuk elő az ügyet, kik pedig a népet még vádolják is, ugyan tegyék szívükre kezüket s vizsgálják meg mennyiben feleltek meg fenebb említett hivatásuknak, fáradtak-e már annyit, hogy panasza joguk legyen?

De térjünk tárgyunkra, hogy az iskolából, vagy ha úgy tetszik az ismétlő iskolából kikerült 15 éves serdülőknek oktatása, nevelése nincs befejezve, már elöadtuk; mire kell tehát őket oktatni?

Simay István „a felnőttek oktatásának reformja“ című, fent hivatolt művében mondja; életszükség azokra nézve, hogy a népszereű nevelés és közkerkölcs tan ismereteiben részesítsenek.

Teljes igaza van. Azok a mindkét nemű 15 évesek, nehány év leforgása után hivatva lesznek önálló családot képezni, ők tehát szülőjelöltek, s mint ilyenekre, nem sokára saját gyermekeikben a jövő nemzedék polgárainak első nevelése lesz bízva. — Ugyan mikép fogják gyermekeiknek megadni az első nevelést, megvetni azoknál a többinek erős alapját, ha annak elveit nem ismerik, azokról önmaguknak fogalmuk sincsen? — Édes az „apa, anya“ név, de annak meg is kell tudni felelni, — minden önálló tisztség betöltéséhez készülség követeltetik, minden inasnak tanuló levelet kell felmutatni tudni; minden életpálya jelöltjétől megkivánjuk, hogy okmányal bizonyítsa, miszerint ahhoz ért, — csak a legfontosabb tisztség, a szülői tiszt betöltésére nem készítettnek elő a szülőjelöltek. Hol kérdik tőlök fogják-e gyermekeiket nevelni tudni? — Igaz, hogy az illető lelkészek ugynevezett censurára

hívják a házassalándókat; s mit kérdenek tőlük? — hány vasárnap van az évben? melyek az egyház főbb ünnepei? melyek a sakramentumok = szentségek? mi az erendő bün? s hasonlókát... Hogyan kelljen majd gyermekeiket nevelniök? e részben nem nyitnak számukra tanfolyamot.

De ha iskolából kikerült felnőtteknek szükséges hogy a neveléstannak elemeit ismerjék, szükséges egyuttal, hogy a közkerkölcs tanból is nyerjenek oktatást.

Hisz ezt tanulták az iskolában. — Igaz, hogy ott előadták, de hogy az ott magukévá tett erkölcs tan parányi ismeret elég lesz-e arra, hogy az ifjúkor legveszélyesebb szakában támaszul, védpauszul szolgáljon neki; e kérdésre nemmel felel a tapasztalás. — Azt mondja Simay ur művében:

„A felvilágosodott kor szelleme hazánkban is eltörölte a nyers nevelési rendszert, a botbüntetés a deresszel, mely az eszményibb közkerkölcsi fejlesztésnek mélélye volt; de helyette nem hozta be a szenvedélyeket megszelidítő közkerkölcs tan. A hittan a botbüntetés ideje alatt is terjesztette szívet nemesítő jótékony hatását, sőt mondhatjuk, ez volt az egyedüli ismeret, melyet az egyházi iskola népünknek nyújtott; de hogy a közkerkölcsöt általánossá, egyetemessé tenni nem vala képes, bizonyítja a börtönök statisztikája.

A mai korban, midőn a lelkipásztorság hivatala, a vallástanítás kenyérkereseti pályává vált, melyre a theológiát végezők nem a Jézusért, hanem a kényelmes életért s gazdag dotatiók kedvéért (non propter Jesum, sed propter esum) lépnek; a mai korban, midőn a nitélet mindinkább megglazul; minden mélyebben gondolkozó, nem a népromlottsága feletti zugalódásban, hanem a népnevelés előmozdítására való törekedésben fogja találni a mentőszert. — Ez pedig megköveteli, hogy ott, hol a közkerkölcs leginkább veszélyeztetve van, az iskolából kikerült ifjakkal, hajadonokkal, az erkölcs fejlesztessék.

Ezekén kívül — mondja Simay ur — a felnőtteket az okszerű gazdaságban is kell ki-művelni.

Az 1870. évben végrehajtott népszámlálás szerint hazánkban két millio birtokos, bérlő, gazdatiszt s erdész van; — de a kik azontul földműveléssel foglalkoznak, meghaladják az öt milliót is. — A haza eléggé tág és kevésbé benépesített áldott földéből egy-egy lélekre majdnem 3 hold termőföld esik; — és alig él meg rajta a nemzet, sőt apái vérével szerzett földje inogni kezd lába alatt. — Földművelő nemzetnek szeretjük hivatni magunkat, de földművelő népünknek nem adjuk meg a földműveléshez

szükségelt szakértelmet. — Azt tudjuk, hogy a mesterembernek, mesterségét meg kell tanulnia, hogy országot, világot bevándorolnia kell és el-sajátítani a szakmájába vágó újabb és újabb találmányokat, ha mesterségével boldogulni s abból megélni akar; — hogy a földművelést, gazdálkodást tanulni kellene, az nem jut eszünkbe; pedig ez a legnehezebb mesterségek egyike; — sok mesterséghez izlés, kézügyességnél nem kell egyéb; — a gazdálkodáshoz mennyivel több ismeret kell! — Itt nem elég az erős, a kitartó munka, ösmerni kell a földnek, a növénynek alkatrészeit, kellenek vegytani, gépészeti és sok egyéb ismeretek. csupán az apákat utánozva nem szerezhetjük meg ezeket.

Csuda-e, ha népünk sirva nézi, mint apad meg apától nyert öröke? pedig ő műveli azt, ép úgy csinálja, mint apja és öreg apja csinálta s még sem boldogul. — Igen ám! de a világ nem csinálja már úgy, mint öreg apánk idejében csinálta. — Lépést nem tartva vele, csuda-e, ha elmaradtunk?

Nem világos-e ezekből, hogy a felnőttek oktatását nem beszűntetni, hanem reformálni kellett volna és kellene. — Nem világos-e, hogy kivált a földművelő nép az iskolából kikerült felserdült fiainak és leányainak jövő életpályájukra elkerülhetlen ismereteket nyújtani kell.

Igaz, e részben is tett már valamit a magyar kormány; itt ott a házában állítottak földműves iskolák, de az általános szükségnek nincs elég téve. Specialiter Szentesen semmi sem történt e részben.

Nagy áldozattal felállított a polgári iskola, ez is az idők folytában átalakult gymnasiumnak; nyer benne oktatást a tudományos pályára készülő ifju, a nép nagy tömegének gyermekeiről, leendő földművelőinkről gondoskodva nincs.

Hát népszereű egészség-tanra, nem volna szüksége népünknek?

Ismert dolog, hogy míg más nemzetek szaporulatnak örvendének, addig magyar nemzetünk-nél aránytalan nagy a halandóság.

„Köztudomásu dolog“ — mondja Simay idéztünk röpiratában — „hogy a törekvés, a nép egészségi viszonyain javítani, az egészséget veszélyeztető csapásokat elhárítani, nagyobb részt azon szenved hajótörést, hogy a nép épen a leg-egyszerűbb egészségügyi alapkérdéshez semmit sem ért.“

„Ha népünk közül valaki beteg, közönségesen egyik végtől a másikba esik: mert vagy megnyugszik az Isten szent akaratán s összetett kézzel várja halálát; az értelmes orvost csak azután hivatja el, ha már a pap által elkészített magát a boldogabb jobb létre; vagy a ba-

Bosszu és szerelem.

(Beszély.)

Irta SIMA FERENCZ.

(Folytatás.)

A három legény elszédült e nevek hallatára, mint a kis diák, midőn előtte a tudós classicus sokoldalúságot rajzolják.

„Dönti?“ kérdék mindnyájan egyszerre, „kend a híres Dönti Peti volna?“

Dona minden érdekelttség nélkül egy sarokba vágta magát.

„Hát ha megengednétek, én Dönti Peti volnék még ez ideig.“

„De nem haragszik kend, ugy-e bátya?“

„Hát hordjon el benneteket a kánya: — miért haragudnám?“

„Hogy itt majd megverték kendteket.“

„Ho hó! öcsese!“ mondá Dönti fitymálva, — „akkor édes apátokat, anyátokat ne hagyjátok volna otthon!“

„Adjá kend a kezét bátya!“ mondák a legények, mind harman kezöket nyujtuk Döntinek.

„Hát így beszéljétek öcsém; mert különben kiszórlak benneteket kintornástól, mindenestől. — Gyere Dona! fogj kezet ezekkel a legényekkel.“

„Nem megyek!“ mondá Dona, mogorva pofával bámulva a szoba közepén álló kompániára.

„Hát üsse meg a menykő! menjétek oda gyerekek helyébe.“

Pár perc mulva Dona is a banda közé elegyedett.

„Hogy mindnyájan ismerjük egymást, előbb azt szeretném tudni, hogy: mint is hinak benneteket gyermekeim?“ kérdé Dönti.

„Mindnyájan „Bogár“ vagyunk,“ mondá egy a legények közül: „Ez itt Bogár Miska, ez Jakab, én pedig Laure vagyok.“

„Hejhnye! de sok gazember vált abból az egy familiából,“ mosolygott Dönti.

„Ha apám beteg nem volna: ő is velünk tartana, mondá Imre.

„Hát azután öcsese! ki volt köztetek az első?“

„Mindnyájan!“ volt az egyhangu válasz.

„Az nem jól van,“ dűnyögé Dönti, — „és mióta csavarogtok így?“

„Már három hónap óta.“

„Ne beszéljétek! — semmit sem tudok rólatok: vagy talán csak ludat, tyukot, pulykát loptatok még idáig?“

„Ökröt lovat, törtünk föl házat, utját álltuk a ki csak élénk akadt.“

„Ugy? — hát nagy emberek vagytok már ti, — s nem is állnátok czimboraságunkba?“

„Sőt elhatároztuk, hogy fölkeressük kendet“ — mondá Imre.

„Annál jobb, most helyetekbe jöttünk.“

„Mi semmit sem tudtunk arról, hogy kend másod magával van.“

„Mindent nem tudhat az ember; de csak én rólam hát hallottatok már valamit?“

A legények ragyogó arczszal néztek a marcona kinézésű Döntire, — „hallottunk-e? hiszen az utolsó gyermek is azt a nótát dalolja, hogy:

„Dönti Peti keresi a vármegye.“

„S Dönti az egész komédiát neveti, mondá kacagva Dönti:

„No jó! hát czimborák vagytok, — ennyi elég; a száraz mulatságot nem szeretem. — Hejh, korcamaróné! bört ide a javából! Egy kissé itt mulatni akarok; azután innen sietni kell, mert mi három négy órával előbb oly csinyt követtünk el, miért könnyen utánunk jöhet Kőrös, vagy Kecskemét kopó-serege.“

Dönti és czimborája neve kevés idő mulva egy város szívében lakó gazdag pénztözsér, mint a vásárra járó kereskedők, iparosok által egyaránt retteggett lett. A vakmerő rabló csak nevette az intézkedéseket, melyek — a türelmetlen kedélyek csillapítására — a közcsendtartás közegei által minden oldalról eszközöltettek. „Illő is, hogy tegyenek valamit,“ mondá komoly arczszal olykor olykor a banda főnök, „mert a lomhaságot keserűen bánhatja meg maga a szolgabíró is.“

Nyolcz hónappal később a novemberi találkozás után — a két rablóvezért, Döntit és Marsa Donát, a csemői csőszházban találjuk együtt társalogni. A többi czimborá elővigyázati szempontból örüllemást foglalt el, s a lovak legeltetésével foglalkozott.

Dönti ma ünnepiesen komoly volt, a vad sötétség, mely még jó kedvű mosolya alól is oly fenyegetően világított elő — ma egészen eltűnt arczáról.

„Én általam vesetve, bandánkknak ez lesz az utolsó támadása,“ mondá reszketeg hangon Dönti.

Dona sötét, komor arczán egy sugár villant meg e szóra. „És mit akar kend továbbra tenni bátya?“

„Mit? — nem tudom; de egészségem nem enged meg, hogy továbbra is lovon járassak. Talán nevet változtatok, valahol leteszem magam és orgazdátok lesznek. — Vagy nem tudom, hogy lesz no! — Hát te Dona? Jer öcsém, jöjj velem, kezdjünk ketten együtt egy új életet.“

„Nem megyek!“ mondá vadul a czimborá, „megörlt-e kend bátya?“

„Miért öcsém?“

„Mert én becsületes soha nem akarok lenni“ — mondá sötéten a másik. „Pfüj, becsület! undorodom tőle. És kend becsületes akar lenni bátya?“

Dönti némán, ez egyszer remegve nézett czimborájára. „Jó életet kezdeni soh'sem késő,“ mondá sokára.

(Folyt. köv.)

bonához, kuruzsláshoz folyamodik, s orvost épen nem, de papot annál biztosabban hivat.

„Tanítsuk meg tehát a földi, a phisicai létet, a legdrágább kincset, az egészséget becsülni. Tanítsuk meg népünket mindazon káros behatású cselekedeteket, melyekkel az életet, a legfőbb földi jót megrövidítene — kerülni. Tanítsuk különösen a leendő anyákat arra, hogy miként éljenek, mit kerülnenek, mitől óvakodjanak, hogy a nemzet fentartóiul erős és egészséges magzatokat szüljenek.” —

Igen, de a 12-ik évig tartó mindennapi, s az azt követő 15-ik évig tartó ismétlődő iskola, nagyon keveset terjeszkedik erre; — ha csak a gyermekek által bemagolt, egészségi szabályokat; (minők például:

„meleg étel után hideg italt s viz szont, az ily változtatás minden fogat elront,“ melyet azután egy némely iskolában így harnak el:

„meleg étel után hideg italt s viz szom.“ stb.) nem akarjuk valaminek tekinteni. — —

A felnőttek oktatásának tehát — melyre az állam már nem költ, s melylyel az egyes községek keveset törődnek, s melylyel már most Szentesen sem törődnek — egészen másnak kellene lenni, mint minőnek boldogult Eötvös népszerűtől lelke tervezte, s nem elegendő, hogy csak oly intézményt állítsunk, hol éltesebb egyének — kik önkényt akarnak — olvasás, írás és számolásból némi ismereteket gyűjthessenek.

(Vége köv.) Sima F.

Levelek a világ folyásáról.

— LXXIII. —

Szerkesztő barátom!

Megnyit az országgyűlés; egybegyűltek a diszes állásra emelkedett új honatyák, felemelkedtek az éljenek, emelkedik a lelkesedés, emelkedik a remény, mint emelkedik az adó. Melyik házról szóljak előbb, a tisztelt házról, vagy a méltóságos házról? — Szólok az előbbiniről. — Mult hó 30-án gyűlt először egybe, hogy megismerkedjenek a honatyák egymással. Össze is sereglettek nagy számmal, a karzatok is tele voltak szép hölgyekkel, kik gyönyörködve nézték a megijadt házról. Tudnia kell barátom, hogy az előtt a karzatról lenézve, sok kopasz fejet látott az ember; most megfogyott a kopasz fej, s megszapordott a reverenda — ott a szélső jobboldalon. Diszes ifjú képe van a háznak; oh! quanta species! — bölcs működéséről majd csak ezután fogunk szólhatni.

Korelnök Boér Antal lett, ki üdvözölte az egybegyűlteket az új törvényhozási cyclopus előestéjén! (Reggeli tíz órakor mondta ezt; — persze, mert előtte való nap estéjén készült a dictiora, csak akkor tudván meg, hogy ő a korelnök, mert az örökké ifjú Zsedényi csak 71 éves s így 3 évvel fiatalabb, mint ő.) Az üdvözlések után felolvastatt az ünnepélyes programja, mely szerint 31 én az országgyűlés megnyitandó volt a budai várpalotában. — Itt mindjárt előfordult egy kis vita, a 48-as párti képviselők kijelenték, hogy ők nem mennek oda, ha a varlakon a fekete sárga zászló lobog; — mire Wenkheim miniszter elnök egész lovagiasan kijelenté, ha megbokrosodtak e színektől, tegyenek a hogy tetszik. — Nem is mentek el. — S nélkülök is megessett.

31 én volt a nagy nap, melyen a király felolvasta a trónbeszédet. Rudolf koronaherceg, kiról beszéltek, hogy jelen leend, nem volt jelen.

1-ső szeptember óta folynak az ülések, rövidnek ezek s az alakulás körül forgolódnak; képviselők igazolására, szavazatok szedése foglalja el azokat. Körülbelül 16 képviselő megválasztása ellen érkeztek kérések, mellé csatolva levén mindegyikhez a törvény kívánta 1000 ft. biztosíték letételéről szóló nyugta. — Ennyit kell megszerezni, ha a választást valaki megátadni akarja.

E gyűlésekből legnevezetesebb az, hogy Deák Ferencz beadta lemondását — betegsége miatt nem képes Pest város első választókerületét képviselni; ott hát új választás leend.

A főrendi ház is tartja egymás után gyűléseit, elnökét a fejedelem által lett nevezve ki Majláth György országbíró, alelnökét Szögyényi Marich László főkamrás.

A méltóságos főrendek üléséből is tudok egy nevezetes eseményt; rossz néven vették némelyek, hogy a ház elnökéhez küldött névjegyzékben, melyben a főrendi ház tagjai soroltatnak elő; a miniszterek, a zászlós urak és hercegek után említettnek fel; már már vitakozni kezdtek az elsősről, ha Széchenyi Antal igen helyesen meg nem jegyezi: hogy az országnak ennél sokkal fontosabb ügyei vannak s az, ki ezeket a legjobb sikerrel oldandja meg, azt fogja illetni a legelső hely. — A jelen volt sok püspök és praelatus közül egy sem találkozott, ki nagy alázatosságban Lukács evangélioma XXII. részének 26. versét csitálta volna.

No barátom uram! mind ezek még nem nagy hírek az országgyűlésről, a java még majd csak ezután jön, miként azt a kormány nagy lapjaiból olvashatja: ezek igrnek meglepetéseket; hirdetik hogy már 60 kész törvényjavaslat várakozik előterjesztésre; ezek közt olyan mely keserű lesz a megyei visszaélések barátainak; — beszélnek, hogy a jövő évi budget — a költségvetés is már kész, ki is van már nyomtatva csak az utolsó lap hiányzik, mely az egésznek összeállítását

tartalmazza; ezt a pénzügyminiszter sestala fiában tartja zárva csak az utolsó napon jön világra, hogy annál nagyobb legyen a meglepetés; — mondom barátom sok munka lesz, sok egyszerű előadás! látványosság! stb. A szinlapot már megszereztem, majd igyekezem a karzatra jutni, hogy barátom uramat egyről másról értesítem.

Hát a hercegovinai lázadás? No barátom uram ez ugy látszik már fogytán van; a fölkelőkről szállongott vitézlő hírek, melyek Serbián s Montenegrón át jöttek, jobbadán tulszások voltak, s mióta a törökök 5 ezer ember erődítést küldöttek itt ott jól elverték és azét riasztották a felkelőket. De azért Serbiában, hol hosszú vajudás után meg lett az új ministerium, melynek kinevezéséért Milan fejedelmet még fákiyas menettel is megtisztelték, mondom Serbiában, harcias szellem uralkodik, szeretnének kissé bele avatkozni; a szerb hadsereg ki is van parancsolva a határok őrzésére, s ott hogy ne unatkozzanak hadgyakorlatokat tartanak. — Nikitát a montenegróiak fejedelmét megint fővezértüknek kérték fel a felkelők; mondják, hogy elfogadta volna; másfelől azonban beszélnek, hogy nagyon könnyen megbékül a törökökkel, csak egy kis területomot igrjenek ezek neki, hogy kis országa nagyobbodjék.

Nekünk barátom! az a hasznunk lesz ebből a felkelésből, hogy az onnan Slavoniába s a határvidékre menekültek, magukkal hozott számos marháikkal legelőbb torjeszteni fogják a marhavészt.

Amazok a felkelők ott Spanyolországban is bocsúletesen megverettek legújában. — Seo Urgel erős várak vízhíányában megadta magát; Lissariga fővezér s az egyik a carlistákat sokszor megáldotta püspök és számos fegyverviselő fogságba esett. — Ezen és egyéb veszteségek azután arra birták Don Carlos országgyűlését Navarrában, hogy minden fegyverfogható férfit 17 évtől 50 évig fegyverre szállítottak; mi akkora lelkesítést idézett elő a lakosság között, hogy tömegesen elmenekülnek Franciaországba.

No barátom uram! ha e két felkelés legyőzetik, két nagy tanúsággal lesz gazdagabb a világ, — amaból megtanulja a nagy elvet: hallgass és fizes; — emeből, hogy szép ha egyetértők a testvérek, mint — no például, mint mi magyarok. Pajzán.

Helyi és vegyes hírek.

— Simonyi Ernő országgyűlési képviselőnk, néhany képviselőtársával mult vasárnap meglátogatta Czeg lédet, hol szintén meg volt választva, s megköszönve a választók iránta tanusított nagy becsü bizalmát — lemondott. — A czegeledi függetlenségi párt, melynek egy része ez esetre, Verhovayt szándékozta felléptetni, — az országos függetlenségi párt ajánlatára ifju Simonyi Jánost kiáltotta ki leendő követjelöltül.

Dr. Balassa Péter, helybeli gyakorló orvos, tudatja azon t. cz. szülőkkel, kik nála jelentkeztek, hogy f. hó 12-én, az az jövő vasárnap, délután 2 órakor a himmlőoltást ismét megkezdi. Lakásán Zöldfa utca 248. sz. a.

— A szentesi sóházat, mint halljuk, ezuttal nem szünteti be a magyar kormány, hanem még fenntartja egy esztendeig. — Tisztább sőt áruljon abban, s nem kell azt féltennie a megbukástól.

— Ritka adó-executor. Az itt működők egyikének bizonyos W. nevű megzalogolt egyén egy doboz finom zivari küldött ajándékban, természetesen, hogy a zálog tárgyak elárvereztetését, ha lehet elodázza; az executor, kinek nem fért lelkére, hogy az illető átugorva a szegényebb s ajándékozásra nem képeset vegye sorba; az ajándékot a városi rendőrség által elárvereztette és a befolyt 6 ft. néhány kr. összeggel a szegények pénzárát gyarapította.

— Lakatos Sándor veterán táncművésznök öt heti itt mulatása után, az általa ez idő alatt tanított mindkét nemű növendékekkel folyó hó 8-án, délután 3 órakor táncvizsgát tart; s azután visszatér Szegedre. Mint több felől halljuk itt is, mint mindentütt, az illető szülők teljes megelégedését vívta ki.

— A kézbesítési díjak fizetése az ig. ügyi miniszter által kibocsájtott rendelet értelmében, szeptember elsején végleg beszüntettettek. — Fenmaradt a terhes végrehajtási díjak. — Austriában a végrehajtói tisztéget 350 ft. évi fizetésű hivatalosolgák végezik.

— Garibaldí aggr tábornok harmadik nejje e napokban halt meg Caprerában. 1862. évben ment hozzá nőül, s azóta a legnagyobb önfeláldozással ápolta volt férjét, kitől négy gyermeke volt, közülök azonban csak kettő él, Clelia és Manlio. — Garibaldinak első nejétől két fia, Monetti és Riciotti, egy Terezita nevű leánya van; második nejétől 1858-ban született egy leánya, ki Görögországban neveltetvén, csak a legújabb időben jött atyjához.

— A vásárokat látogató iparosokat és kereskedőket az ország némely helyein iparigazolványaik vagy iparos minőségüket igazoló községi bizonyítványok előmutatására kötelezték, ennek nem teljesítése esetén pedig a vásártérrel tiltották, sőt még pénzbírsággal is fenytették; — a föld. ipar s keresk. miniszter tehát valamennyi törvényhatóságos rendeletet intézett, melyben azon tekintetből, hogy az 1872. VIII. t. cz. 32. §-a által az iparosok és kereskedők vásár látogatói joga biztosítva lett, s tekintetbe véve, hogy a törvény nem kötelezi az iparosokat, miszerint igazolványokat mindig magukkal hordják; — köteletségévé tétetik a hatóságok felügyelni arra, hogy a vásárokat látogató iparosok és kereskedők törvény biztosította jogukban ne akadályoztassanak, s áruikkal a vásárokat meglátogathassák a nélkül, hogy fennt említett igazolványuk tőlük követeltethessék.

— Kalocsán mult hó 28-án d. u. 3 órakor ki-
gyult az éreki magtár, a tűz élesztve az akkor ural-

kodott orkászertü szél által, másnap reggelig dühöngött. Leégett 122 ház és számos melléképület. Az ottani önkéntes s a segélyre sietett paksi tűzoltók fáradhatlan erélyének számos ház és család megmentése köszönhető. Tessényi nevű asztalos segéd oltás közben a szó valódi értelmében porrá égett; meglehet, több ember élet is esett áldozatul. A füstölő romok között jajveszékelve barangoltak a hajlék nélkül maradtak. A nyomor leírhatlan. Haynald Lajos kalocsai érsek a vész hírére azonnal oda sietett a fővárosból, az országgyűlésről, s ötezer forintot utalványozott a legstírgősebben segélyre. Ujában ő felsége adott 2 ezret. — A leégett házak alig egy harmad része volt biztosítva.

— Sept. elsejéről másodikára forduló éjjel pedig a milliokba került közbizonyid forgott tűzveszélyben; a hat óránál tovább tartó tűz több épületet pusztított el s miotegy 25 ezer forintra rugó kárt okozott a városnak.

— Boldog idők. A hivatalos „Budapesti Közlöny“ mult vasárnap számához csak hat hirdetési iv volt csatolva, ezeken 169 hivatalos hirdetés. Mint a budapesti lapok írják, ez évi január elsőtől július végéig a Budapestén árverésen eladott házak és telkek után több mint két millió betáblázott tőke veszett el, olcsóbban adatván el az ingatlan, mint a mennyi a betáblázott értéknek megfelelt. 70,000 frtos ingóságok 15, 18, 20 ezer forinton kelnek el csak. Továbbá 100 tönkre jutásból 50 mindig a jótállóra esik. A fődös titkon készül a bukásra és ellátja magát apró pénzzel, a jótállót a szerencsétlenség rögtön éri és végképen el vész.

— Az angol királyné e hó 18-án Wight szigetről Skótszországba utazván, hajója oly erősen ütközött egy szemkőst jött kereskedői hajóba, hogy az utóbbi majd kétfelé szakadt. Átszállították ugyan a tört háj személyzetét néhány perc alatt a fejedelmi hajóra, de azért egy matröz és egy nő még is a vízbe fult, egy pedig a megmentés után keyéssel meghalt. A királynét, ki az eset szemtanuja volt mélyen megrendíté a borzasztó látvány.

— Johnson az amerikai szabad államok volt elnöke elhunván, aug. 3-án temettetett el a szabadkőműves jelvényekkel. — Végakaratahoz képest holt temetést nemzeti zászlóba takarták s összekulcsolt kezében az egyesült államok alkotmányának egy másolata nyugodott. Grant jelenlegi elnök rendelet folytán a központi hivatalok néhány napon át gyzást viseltek, a hadügy és tengerészeti ministerium szinte elrendelé, hogy a hirneves halott emléke megfelelő kitüntetésben részesítessék.

— **Értesítések.** Özv. Kunus Mihálynak IV. t. 2178. sz. háza eladó. — Csernus Istvánnak I. t. 440. sz. háza eladó, vagy haszonbérbe kiadó, mely áll 3 szoba és egy konyhából. Külön épületben egy szoba, konyha, két tüzevalós szin. — Vida Saucs Sándornak Kajányon 64 hold földje épületekkel együtt több évre haszonbérbe kiadó. — Pataki Mátyásnak a Vekerzugban 2 fertály, Királyságon 8 hold földje, és III. t. 323. sz. háza eladó. — Lévai Jánosnak az alsó réten két részlet hereföldje eladó. III. t. 298. sz. a. — Bazsó Sándornak a búsérben 50 hold földje több évre, Kis Tőkén az önesparton 20 hold földje szintén több évre haszonbérbe kiadó. — Farkas Imrénének nagyonyomason egy első osztályu házi földje kedvező feltételek mellett eladó, ugyanott hat első házi föld haszonbérbe kiadó. — Horváth Sándornak II. t. 677. számú háza szabad kézből kedvező feltételek mellett eladó. — Juhász János lapistói 106 hold szántó tanyaföldje a rajta levő épületekkel vagy a nélkül egészben, vagy 5—10—14 holdas táblákban eladó, vagy haszonbérbe kiadó. — Bartucz Jánosnak a Tiszaparton nádja, túzi gyertyán- és tölgyfája, bogárnak való körös és szil szállfája van jutányos áron eladó. — Molnár Adámnak II. t. 495. számú házána! osslopnak és kutágasnak való akaczfája van jutányos áron eladó. — Zsó Jánosné, szül. Cicatricis Angelika, tudatja a t. cz. női közönséggel, hogy lakását a Kiss Zsigmond ügyvéd ur házából s volt Nyiri József tanító-féle házba tette át. A hol is egy külön lakás az utcára, mely áll 2 szoba, konyha és kamrából; azon felül van egy külön bejárásu padolt szoba magános férfi számára, haszonbérbe kiadó. — Vincze Imréné I. t. 623. sz. háza eladó, vagy haszonbérbe kiadó; vörösegyszázi tanyaföldjéből 50 hold szabad kézből kedvező feltételek mellett eladó. — Csákö Balogh Ferencznek özv. Papp Sándorné királysági tanyáján egy boglya árpa szalma, két kocsi széna, egy kazal pelyva és egy boglya buza szalmája van eladó, értekezni lehet Szenyéri Jánosné házána! és a tulajdonossal a helyszínen. — Csákö Balogh József tanyáján egy boglya széna, egy kazal pelyva és egy boglya buza szalmája van eladó. — Sarkadi Nagy Máriának a felső réten 8 hold földje van feles munkálatra kiadó. Értekezhetni III. t. 54. sz. háznál. — Szakács József háza az alsó piac utcában eladó. — Bula Mihály és társai tudatják, hogy a nagyhegyi szőlők mellett szalmakukban minden vékától csak 3 itcze vámot szedhetnek, a gabonának a malomba és az őrlésnek hazaszállítását díj nélkül eszközöltetik. Ez iránt jelentkezhetni Pap László ref. tanítónál, vagy Ábrahám József molnárnál a malomban. — A szentesi izr. szt. egylet tulajdonát képező, az izr. temető mellett fekvő, körülbelül 4 holdnyi szántóföldje f. évi szeptember 5-én d. u. 11 órakor az izr. hitközségi gyűlteremben árlejtés útján 3 évre bérbe fog adatni. — Paksi István III. t. 122. sz. alatti udvartelkéből mintegy 350 nsz. öl a rajta levő épületekkel eladó, értekezhetni a tulajdonossal. — Busi János derekegyházi oldalon levő ¼ tanyaföldje eladó, vagy több évre haszonbérbe kiadó. — Keresztes Nagy Péter 3 hold szőlője terméssel eladó. — Török János fábriani 25 hold földje eladó. — Sarkadi N. István első réti 2 hold gyikénye lábán eladó, ugyanakkor a szubba 9 részlet földje eladó. — Neufeld Hermán I. t. 251. sz. háza szabad kézből eladó.

1874
1875

Árverési hirdetmény.

Szentes város árvaszéke részéről közhírré tétetik, hogy néhai id. Sarkadi N. Mihály hagyatékához tartozó 374^{1/2}/₁₂₀₀ hold téési birtok a rajta levő tanyaépületekkel; továbbá 26¹¹⁵⁰/₁₂₀₀ hold tőkei föld, 32²⁰⁰/₁₂₀₀ hold bükényi nádas és 68²²⁵/₁₂₀₀ hold tiszai ártér Szentes város közházánál sept. 20-án délelőt 9 órakor megtartandó nyilvános árverés útján a f. 1875. évi october 1-től 1876. szeptember 30-ig számítandó egy évre haszonbérbe fog kiadni, akár egyeseknek, akár többeknek társaságban.

Mire árverezők oly értesítéssel hivatnak meg, hogy az árverési feltételek a városi árvaszék hivatalos helyiségében naponta megtekinthetők.

Kelt Szentes város árvaszéke 1875. augusztus hó 27-én tartott üléséből.

Kiadta:

Szakál Mihály, h. jegyző.

Olesóbb, jobb és szebb, mint bárhol!

Olesóbb
jobb és szebb, mint bárhol!
Női ruhakelmék
legkedvezőbben megszerozhetők
HAMBURGER ADOLF
hölgy-divatáru üzletében
BUDAPEST,
IV. koronaherozej (uri) utca 8. sz.
Minták kívánatra bárhova
ingyen küldetnek.

Minták kívánatra bárhova ingyen!

Árverési hirdetmény.

Csongrádmegyében lévő Csany község f. évi augusztus hó 9-ki 27. sz. a. kelt közgyűlési végzése folytán ezennel közhírré tétetik, miszerint a bor, ser, pálinka, liqueur, rosolio mérhetési és halászati jog — három községi (korcsma épülettel 3 hold földdel és egy balti helyiség — 1876. évi január 1-től 1879. évi december végéig — f. évi szeptember 26-án Csany község közházánál nyilvános árverés útján — haszonbérbe adatik.

Az árverési feltételek időközülég Csany község közházánál bármikor is megtekinthetők.

Kelt Csanyon 1875. augusztus 9-én.
Pap Ödön, Forgó Ferencz,
jegyző. bír.

Hirdetmény.

Szentes város képviselői testületének f. évi 178. sz. közgyűlési végzésével a város tulajdonához tartozó tiszai „böldi rév” az ott levő épületekkel, komppal és az ahhoz tartozó eszközökkel; — nem különben: a szinte tulajdonát képező „hidvám” szedési jognak, a f. évi nov. 1-től 1878. évi oct. 31-ig terjedő 3 évre nyilvános árverés útján haszonbérbeadása elrendeltetett.

Minek folytán árverési határidőül a f. évi szeptember hó 9-ik napjának délelőtti 10 órája a tanács teremben kitűzetik.

Melyre a vállalkozni kívánók a 10%-től bányom-pénzrel ellátva ezennel meghivatnak.

A feltételek a kitűzött határideig alulírottánál megtekinthetők.

Kelt Szentesen 1875. év aug. 17-én.

Győri József, tanácsnok.

A Werner örökösöknek a derekegyházi oldalon levő és macsaháti tanyaföldei, a sáphalom melletti — (ház utáni) és réti földei eladók, vagy bérbeadandók; értekezhetni az örökösök házában.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bir. végrehajtó közhírré teszi, hogy a szentesi kir. jbiróságnak 3000⁰⁰/₁₀₀ sz. végzése folytán, néhai Feyér Józsefné, Fromm Erzsébet hagyatékához tartozó következő fekvőségek: 1)

1. A szentesi 187. sz. tjkvben 224 hrsz. a. felvett 165. sz. ház, udvartérrel s rajta levő épületekkel.
2. Ugyanazon tjkvben 4508. hrsz. a. 14¹¹⁰/₁₀₀₀ nsz. hold alsóréti nádas.
3. Ugyanazon tjkbe 8787 hrsz. 39⁸⁷⁰/₁₀₀₀ hold egytelek szántó és kaszáló Lapistón, tanya épületekkel.
4. Ugyanazon tjkvben 10759. hrsz. a. 40²²/₁₀₀₀ hold kis-tőkei legelő, a rajta levő tanyai lakházzal (az istálló épület kivételével).
5. Ugyanazon tjkben 3277. hrsz. a. 1²²/₁₀₀₀ hold szőlő a rajta levő kunyhóval.
6. A szentesi 4658. sz. tjkvben 4507. hrsz. a. 1440 nsz. öl alsóréti nádas, — az 1875 ik évi sept. 29-ik napjától kezdve egy évre haszonbérbe fognak adatni, következő feltételek mellett:

a) a 224. hrsz. a. házra, udvarra és épületekre kikiáltási ár 150 frt. köteles lévén a bérlő az épületeket tűzkar ellen biztosítani, leltár szerint átvenni és azokat olyan állapotban, minőben átvette, a bérlet leteltével (1876. sept. 29) visszabocsátani; továbbá tartozik bérlő az épületeket, a bérlet ideje alatt kívülről belől tisztán tartani, meszeltetni, az éjjeli őrs és kéményseprő díjait fizetni. Elemi kárért a bérlő nem felelős.

b) A 4507. és 4508. hrsz. a. föld tanya épületekkel 500 frt. kikiáltási árban, — a 3277. hrsz. a. szőlő, kunyhóval 50 frt. kikiáltási árban 1876. évi sept. 29-ig tartván a bérleti idő.

c) Tartoznak bérlők a bérösszeg felét 1875. évi sept. 29-én, másik felét 1876. évi april 24-ik napján kiküldött végrehajtó kezéhez lefizetni.

d) Tartoznak bérlők a tanyai és tőkei föld 1/2-ad részét kapás vetemény alá használni, — továbbá ugy a városi, mint a tanyai épületek tetjét nsz. ölenkint 5 frtra tűzkar ellen biztosítani, — bérlet területen levő gyümölcsfákat, ültetvények, általában az élőfákat köteles fentartani, azokat kivágni, meggalyazni s a tanyán összegyűlt trágyát elvinni — nem szabad; végre köteles bérlő a tanyai épületeket kívül belől tisztán tartani, az épület töveit felhányni

e) Bérleni kívánók tartoznak a kikiáltási ár 10%-tőlját bányom-pénzül befizetni, mely összeg az első fél évi bérösszegbe fog beszámíttatni.

f) Köteles bérlő a galamb állományt ugy a mint van fentartatani s a bérlet leteltével visszaadni.

g) Ha bérlő e feltételeket meg nem tartaná, alvoti magát bármely, az örökösök által szabadon választandó bíróság sommás ítéletének, s szabadságot ad azoknak ötlet a bérleménytől is elmozdítani, mely esetben minden vetéseit, beruházásait, ugy a befizetett bérösszeget az örökösök javára elveszti s a bérlemény az ő kárára újra haszonbérbe adatik.

h) Berbeadási árverés határideje 1875. szeptember 22-ik napjának d. e. 9 órája a kir. jbiróságnál.

Szentes 1875. aug. 29.

Onody Károly, bir. végrehajtó.

H i r d e t é s.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, miszerint a Pollák Emanuel-téle házban (a görög templom átellenében) **rőfös árukkal** dusan felszerelt

raktáramban

minden e szakmába vágó cikkek a gyári áron kaphatók. — Nevezetesen mindennemű *kartonok, batistek, festők, vásznak, kanavászok, nyak- és fejre való selyem kendők, schiffon, anginet, télikendők, barkettek, lüster, posztó és gyapju szövetek*; — továbbá

a legjobb

Pottendorfi pamutnak fontját 1 frtjával!

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, maradok

teljes tisztelettel: **Reichlinger Henrik.**

H i r d e t é s.
Alulírott ajánlja magát minden a szakmájába vágó **gépészeti- vagy más lakatos munkák** előállítására, vagy bármily nemű gépeken előforduló javítások eszközölésére. Lakása néhai Hubert Péter örökösök házában.
Kolodinszky Hipolit.

H i r d e t é s.

A bükény-mindszenti Tiszaszabályozó társulat részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint mindazon ártér birtokos lakosok, kik az 1872-ik évi gátköltségi kirovásaikat a társulati pénztárba mind ez ideig be nem fizették; azt e folyó szeptember hó 15-ig oda annál inkább fizessék be, mert azon napon tul a nem fizetők ellenében a költséges és kellemetlen végrehajtás fog alkalmaztatni.

Kelt Szentesen, 1875. szeptember 4-én.

A z i g a z g a t ó s á g.

H i r d e t é s.

Alulírottak III. t. 282. számú házam örök áron eladó; ezen háznál lakás van kiadó. — I. t. 720. számú házam örök áron eladó; vevő hiányában jövő szent György naptól kezdve, kereskedéshez kívántató mindennemű eszközökkel, mértékekkel együtt 3 évre haszonbérbe kiadó. — Az alsóréten 13. szám alatti tanyaöldem a rajta levő épületekkel, 63 hold szántóföld örök áron eladó; vevő hiányában 6 évre haszonbérbe kiadó. — Nagy-hegyi szőlőm 182. szám a. (mintegy 3 hold) örök áron eladó.

A venni szándékozók réti lakáson alkuhtethetnek, — s a fentebb elősorolt ingóságokat tehertől mentesen adom birtokukba.

Sinoros-Szabó József.

Kiadó: **Cherrier János.**

Hirdetmény.

Szentes város közgyűlésének ez évi 109. számú határozata folytán, a város tulajdonát képező száraz malom helyek és egyéb üres terek f. é. szeptember 6-án és következő napokon, a helyszínen nyilvános árverésen el fognak adatni, a venni szándékozók elegendő bányom-pénzzel ellátva meghivatnak; az erre vonatkozó feltételek addig is a gazdászati szakosztály hivatalos helyiségében megtekinthetők.

Kelt Szentesen 1875. évi aug. 16-án.

Balog Dániel, tanácsnok.

Árlejtési hirdetmény.

Szentes város közgyűlésének f. é. 202. sz. közgyűlési határozatánál fogva, a „városi előfogatozás,” — a f. é. október 1-től 1878-ik évi szeptember végéig terjedő 3 egymás után következő évre — nyilvános

árverés útján bérbe fog adatni. Az árlejtési eljárás feltételei következők:

- 1-ször. Négy szakasz négyes lovu előfogat állítandó ki.
- 2-ször. Minden egyes szakaszra nézve külön külön fog az árlejtés megtartatni.
- 3-ször. Az árlejtési kívánó, minden egyes szakasz árlejtésénél 100 frtot bányom-pénzül letenni tartozik.
- 4-ször. Az esetben, ha az előfogatozás több vállalkozóké leend, az egyes vállalkozók a szolgálati minőség és biztosíték kimutatására egymásért a részletes feltételek értelmében egyetemleges felelősséget vállalni kötelesek.

Árlejtési határidőül a f. évi szeptember hó 12-ik napjának délutáni 3 órája a tanácssterembe tűzetik ki; — hol addig is a részletes feltételek alulírottánál megtekinthetők.

Kelt Szentesen 1875. szeptember 3-án.

Győri József, tanácsnok

Felelős szerkesztő: **Buday József.**